

Valitus, jonka Euroopan parlamentti on tehnyt 5.3.2010 virkamiestuomioistuimen presidentin asiassa F-92/09, U v. parlamentti, 18.12.2009 antamasta määräyksestä

(Asia T-103/10 P(R))

(2010/C 113/103)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan parlamentti (asiamiehet: S. Seyr ja K. Zejdová)

Muu osapuoli: U

Vaatimukset

- Virkamiestuomioistuimen presidentin riidanalainen määräys on kumottava
- välitoimihakemuksesta on lausuttava lopullisesti ja se on hylättävä perusteettomana
- oikeudenkäyntikuluista on päätettävä myöhemmin

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Nyt esillä olevalla valituksella valittaja vaatii virkamiestuomioistuimen presidentin asiassa F-92/09 R, U v. parlamentti, 18.12.2009 antaman määräyksen kumoamista; tällä määräyksellä keskeytetään 6.7.2009 tehdyn irtisanomispäätöksen täytäntöönpano siihen asti, kunnes unionin yleinen tuomioistuin antaa asiassa lopullisen päätöksen.

Valittaja vetoaa valituksensa tueksi kolmeen perusteeseen, jotka koskevat

- perustelujen puuttumista, koska riidanalaisessa määräyksessä esitettyjen päätelmien perusteella ei useiden kohtien osalta voida havaita niitä syitä, jotka oikeuttavat välitoimista päätävän tuomarin tekemän päätöksen
- Euroopan parlamentin puolustautumisoikeuksien loukkamista, koska välitoimimääräys ylittää virkamiestuomioistuimen työjärjestyksen 102 artiklan 2 kohdan mukaiset arvioinnin perusperiaatteet; tämän säännöksen mukaan välitoimi-

hakemuksissa on ilmoitettava oikeudenkäynnin kohde ja seikat, joiden vuoksi asia on kiireellinen, sekä ne tosiseikat ja oikeudelliset perusteet, joiden vuoksi vaadittujen välitoimien myöntäminen on ilmeisesti perusteltua. Kun määräyksessä tarkastellaan pääasian yksityiskohtia ja kun siinä muun muassa lausutaan paranemisen kulun yksityiskohdista, siinä loukataan parlamentin puolustautumisoikeuksia riistämällä siltä mahdollisuus ottaa kantaa ja puolustautua näiltä osin

- todistustaakkaa ja todistelua koskevien sääntöjen noudattamatta jättämistä, koska kiireellisyysedellytyksen osalta kaikkia niitä merkityksellisiä seikkoja, jotka voivat vaikuttaa valittajan taloudelliseen tilanteeseen, ei ole otettu huomioon, mikä merkitsee asianosaisten yhdenvertaisuutta tuomioistuimessa koskevan periaatteen sivuuttamista.

Kanne 1.3.2010 — BASF v. komissio

(Asia T-105/10)

(2010/C 113/104)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: BASF SE (Ludwigshafen am Rhein, Saksa) (edustajat: lakimiehet F. Montag, J. Blockx ja T. Wilson)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

- riidanalainen päätös on kumottava
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vaatii, että 18.12.2009 asiassa COMP/M.5355 — BASF/CIBA tehty komission päätös K(2009) 10568, jolla hylättiin 6.11.2009 tehty ehdotus hyväksyä Roquette Frères Divestment Business SDAn ostajaksi ja vaatimus muuttaa sitoumuksia, joiden estämättä komissio oli 12.3.2009 tekemällään

päätöksellä K(2009) 1961 todennut, että toimenpide, jolla kantaja hankki täyden määräysvallan CIBA Holding AG:ssä, oli yhteismarkkinoille soveltuva, kumotaan.

Kantaja esittää kumoamiskanteensa tueksi seuraavat oikeudelliset perusteet.

Se väittää aluksi, että hylkäämällä ostajaa koskevan ehdotuksen, vastaaja on rikkonut asetuksen N:o 139/2004 ⁽¹⁾ 6 artiklan 2 kohtaa, sen päätöksen, jolla hyväksyttiin BASFin CIBAA koskeva hankinta, 418 ja 419 artiklaa ja päätökseen liitettyjen sitoumusten 4 ehdon a ja b alakohtaa, 13, 14 ja 34 ehtoa ja liitettä B sekä [neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 ja komission asetuksen (EY) N:o 802/2004 (sulautuma-asetuksen täytäntöönpanoasetus) mukaan hyväksyttävistä] korjaustoimenpiteistä annetun [komission] tiedonannon ⁽²⁾ 31, 48, 73 ja 102 kohtaa.

Kantajan mukaan vastaaja on tehnyt ehdotettua ostajaa koskevan hylkäävän päätöksensä sellaisten tosiseikkojen perusteella, jotka eivät pidä paikkaansa, ja syyllistynyt ilmeiseen virheeseen arvioidessaan Roquette Frèresin pyrkimyksiä jatkaa ja kehittää Divestment Businessia. Kantaja väittää myös, että vastaaja on tukeutunut tosiseikkoihin, jotka eivät pidä paikkaansa, ja syyllistynyt ilmeiseen virheeseen arvioidessaan kantajan vaatimusta muuttaa sitoumuksia niissä olevan oikaisulausekkeen mukaisesti.

Toiseksi kantaja väittää, että riidanalaisella päätöksellä loukataan suhteellisuusperiaatetta, koska sen ehdotuksen hylkääminen ei ollut tarpeen näiden määrävien aseman luomisen tai vahvistamisen ehkäisemiseen tähtävien sitoumusten tarkoituksen toteuttamiseksi.

Kolmanneksi kantaja väittää, että vastaaja on loukannut hyvän hallintotavan periaatetta ja SEUT 296 artiklaa jättämällä kuulematta kantajaa ennen riidanalaisen päätöksen tekemistä ja jättämällä esittämättä asianmukaisia perusteluja riidanalaiselle päätökselle.

⁽¹⁾ Yrityskeskittymien valvonnasta ("EY:n sulautuma-asetus") 20.1.2004 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 139/2004 (EUVL 2004 L 24, s. 1).

⁽²⁾ Yrityskeskittymien valvonnasta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 139/2004 täytäntöönpanosta 7.4.2004 annettu komission asetus (EY) N:o 802/2004 (EUVL 2004 L 133, s. 1).

Kanne 4.3.2010 — Espanja v. komissio

(Asia T-106/10)

(2010/C 113/105)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Espanjan kuningaskunta (asiamies: M. Muñoz Pérez)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— Komission 18.12.2009 tekemä päätös K(2009) 10136 lopullinen, jolla on toteutettu rahoitusoikaisuja EMOTR:n ohjausosaston yhteisöaloiteohjelmalle CCI 2000 ES.06.0.PC.003 (Espanja — Leader+Aragon) myönnettyyn tukeen, on kumottava

— vastaajana oleva toimielin on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio sovelsi riidanalaisella päätöksellä Espanjan viranomaisien 4.6.2008 mennessä ilmoittamiin kustannuksiin kiinteää kahden prosentin nettomääräistä rahoitusoikaisua, joka merkitsee edellä mainitun ohjelman kustannuksiin tarkoitettua EMOTR:n ohjausosaston tuen, joka myönnettiin komission 31.7.2001 tekemällä päätöksellä K(2001) 2067, vähentämistä 652 674,70 eurolla.

Espanjan kuningaskunnan mukaan päätös on kumottava kahdesta syystä:

Ensimmäinen syy koskee sitä, että asetuksen (EY) N:o 1260/1999 ⁽¹⁾ 39 artiklaa on rikottu, koska sitä ei ole sovellettu asianmukaisesti, sillä väitetyt perusteet komission myöntämän rahoituksen oikaisemiseksi eivät kantajan mukaan merkitse todellisuudessa asetuksen (EY) N:o 438/2001 ⁽²⁾ 4 artiklan rikkomista, koska mainitussa säännöksessä asetettu vaatimus siitä, että paikan päällä suoritetuista tarkastuksista laadituissa asiakirjoissa on yksilöitävä loppuunsaatettu työ, ei edellytä välttämättä, että mainittujen asiakirjojen on sisällettävä luettelo suoritetuista tutkimuksista, jos niihin voidaan muuten tutustua vaivattomasti.